

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars III. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Acacii Episcopi Melitenes homilia, Ephesi in patrum consessu habita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15241

ANNO CHRISTI 431.

ἀίνισμα; τοῖς ὡς ἐν σκότει καὶ νυ-
κτὶ διάγουσι, καὶ πλεὺ τῆς ἀγνωσίας
ἀχλὺ εἰς νοῦν ἔχουσι, καὶ καρ-
διαν, παλαίει καὶ μάχεται Χει-
ρὸς, ἐχθροῖς γὰρ ἠγαῖται· ὅταν δὲ
αὐτοῖς ἀναπέλη καὶ τοῦ νοῦ ὁ νοη-
τὸς ἕως φόρου, ὅταν, οἷα τις ἡμέρα
τὸ τῆς ἀληθείας διοργανώσεως αὐτοῖς δι-
αυράση φῶς, τότε καταλύει πλεὺ
μάχην. παλαίει μὲν γὰρ καὶ μάχε-
ται τοῖς ὡς ἐν νυκτὶ καὶ σκότει, τοῖς
ἀφελῆ καὶ ἀφώπτον ἔχουσι πλεὺ καρ-
διαν. οὐ μάχεται ὅ τοῖς ἐν φωτὶ γέ-
ροντοῖς, τοῖς νοητὸν ὄρθεον ἔχουσι
κατὰ νοῦν. δέχου τὸν δῶρον πε-
νοητὸν ἕως φόρον. διαυραζέτω σοι
τῆς ἀληθείας τὸ φῶς. πᾶσαι μα-
χόμενοι τῷ Χριστῷ· ἐκ οἰδεν ἠπῆ-
σαι· νικᾷ δὲ ἀεὶ καὶ πάντως. εἰ καὶ
γέρονται ὑὸς αἰθεροῦ ὁ μονογενὴς
τῆς θεοῦ λόγος, πλεὺ ἐκ ἀπέση τῆ
εἶναι φύσις θεοῦ, ἀρετῆς τε καὶ δι-
αλλοιώτου ὄν. ὁ αὐτὸς οὐ ἀρετὴ καὶ ἐκ
πατρὸς ὡς λόγος, καὶ ἐκ γυναικὸς
ὡς αἰθεροῦ κατὰ σάρκα. εἰς γὰρ
θεοῦ ὁ πατήρ, ὅς οὐ τὰ πάντα· καὶ
εἰς κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' ἑτὰ πάν-
τα· καὶ ἐκ πνεύμα ἁγίου, ἐν ᾧ τὰ
πάντα. ἀπὸ ἡ δόξα εἰς τὸν αἰῶνα
τῶν αἰώνων. ἀμήν.

ΑΚΑΚΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
Μελιτινῆς ὁμιλία, λεχθεῖσα ἐν
Εφέσω.

ΟΡΩΝΤΙ μοι, ἀγαπητοὶ, τὸ
Φαιδρὸν τῆτο καὶ πνευματικὸν
τῆς ἀγίας συνόδου συνεδριον, χαίρειν
τε ὁμοῦ ἐπέρχεται καὶ θαρρεῖν· χαίρειν
μὲν, ὅτι πάντων ἐλάττω ὄν ἐν τῷ
μεγίστῳ τούτῳ τῆς θεοφίας πελάγῃ
Concil. Tom. 6.

nigma? Cum iis, qui velut in te-
nebris & nocte versantur, igno-
rantiaque caliginem in mente
& corde habent, luctatur & pu-
gnat Christus; (inimicorum e-
nim loco illos ducit) vt primum
vero spiritalis lucifer in eorum
mentibus exortus fuerit, Dei-
que cognitionis veræ lux quasi
dies quædam illis affulserit, sta-
tim pugna soluit. Luctatur enim
& pugnat aduersus illos, qui ve-
lut in nocte & in tenebris ver-
santur, qui caliginosum obscu-
rumque cor possident. At vero
cum illis non pugnat, qui sunt
in luce, spiritalemque auroram
in mente habent. Complectere
itaque, o homo, spiritalem au-
roram, veritatis lumen tibi af-
fulgeat; pugnare cum Christo
desine. Nescit vinci; vincit autē
omnino & semper. Quamuis e-
nim vnigenitū Dei Verbum fa-
ctū sit hominis filius, non ob id
tamen natura Deus esse desit; vt
quod mutari aut alterari nullo
modo queat. Idem itaque ex Pa-
tre quidem est itaquam Ver-
bum, ex muliere vero vt homo
secundū carnem. Est enim vnus
Deus Pater, ex quo omnia; &
vnus Dominus Iesus Christus,
per quē omnia; & vnus Spiritus
sanctus, in quo omnia. Ipsi glo-
ria in sæcula sæculorum. Amen.

ACACII EPISCOPI
Melitenes homilia, Ephesi in
patrum confessu habita.

CERNENTEM me, dilecti,
clætum hunc spiritalemque
sacrae Synodi confesum, gau-
dium simul & fiducia subit.
Gaudium quidem: nam cum
omnium sim minimus in ma-
ximo hoc sapientia pelago,
Z ij

1. Cor. 5.

CAP. VII.

tenuem sermonis cymbam moderari contendo: Fiducia vero, quod magni illi seditionis fluctus propediem sedabuntur, dominicæque pacis tranquillitas ad vniuersalem ecclesiæ coetum redibit. Si enim Domini duodecim numero discipuli, cum illorum nauis ventorum impetu grauiter quateretur, vbi primum Dominum inuocarunt, statim tempestatem euaserunt: quanto magis hoc ipsum nunc citra omnem hæsitacionem sperare conuenit, cum tot discipuli in vnum congregati Dominum propriis vocibus flecent: cum magnus & sapiens gubernator hic adest, qui nullam neque ventorum, neque procellarum commotionem formidat, sed magna cum dexteritate socios remiges ad clauum adhibet, ipsumq; vt simul capebant persuadens & magna consonantia ad Dominum clamare non cessat: *Domine, non ad te pertinet quia perimus?* Qui voce illius statim vsus, non sine increpatione seuorum maris fluctuum: *Tace, inquit, & obmutesce.* Congruentissimum proinde est vt de præsentis rerum statu rectius speremus, debitasque gratiarum actiones Deo perfoluamus; quandoquidem tempestas, quæ aduersus veritatem excitata videbatur, terrarum orbis lumina in vnum coegit: quorum quidem vita bonus est Christi odor Deo; sententia vero ad vnam eandemque veritatis prædicationem conspirans. Neque enim aliud eos qui nos adeunt docemus, aliud de rebus ipsis credimus: siquidem vnus est nobis Dominus Iesus Christus, vnigenitus Dei Filius, Deus Verbum:

Matth. 14.

Marc. 4.

2. Cor. 2.

τὸ πειρῶν τὸ τοῦ λόγου σκάφου ἰδύμεν ἐπιείρομαι. θαρρῆν δὲ, ὅτι τὰ τῆς ἐπιπρασείας τῆς ἀναδίσταται κύματα, καὶ τῆ * χαλιῶν τῆς τῆ κυρίου εἰρήνης πρὸς τὸ οἰκουμένικόν τῆς ἐκκλησίας ἑπιστρέψαι * πέλαγος. εἰ γὰρ δὲ δεκά ὄντες τῆ κυρίου μαθηταί, ὅτε αὐτοῖς τὸ σκάφος ὑπὸ τῆς βίας τῆ ἀνέμων * κυμαίνετο, ὁμοί τῶ βοῆσαι * ἰλαίον, πρὸς κύριον, τῆ χιμῶν ἀπὸ πλάττοντο. πόσω μᾶλλον τῆ τῶν ἡμῶν ἐλπίζειν ἀναμφίβολον, ὅτε ἑσδοτοῖ τῆ κυρίου μαθηταί ἑπιστῶν τῶ σωδραμόντες, τῆς οἰκειῆς ἐκδυσωπήσοισι φωναῖς τῆ κύριον; * ὅτι ὁ μέγας ὄψις * ὅτι παρέστι καὶ ἑφὸς κυβερνήτης, οὔτε βίας ἀνέμων ἀλαβοῦμενος, οὔτε ζάλης τῆς τῆς, ἀλλὰ σω τῆ πολλῆ ἑσδὸν * σωερέτας ἑπὶ τὸ πηδάλιον ἀζων, καὶ τῆ τῆ σιωφάπιδεσαι πείδων, καὶ πολλῆ τῆ συμφωνία πρὸς τῆ δεσπότῳ βοῶν. οὐ μέλει σοι, ὅτι ὄπολλύμεθα; καὶ τῆ τῆς τῆ παρ ἑσδὸν φωνῆ πρὸς τῆ σάλον τῆ κυμάτων δυσωπῶν, λέγῃ. σιώπα. πεφίμωσο. θαρρῆν οὐκ ἔχθραρισεῖν ἡμῶν * ἐπὶ * ἡ. ὄψις, σιν ἑπὶ τῆς παροδῶν ἀρμοδιώπιδων. ὅτι πρὶ ἡ δὲ ἑσδο κατὰ τῆς ἀληθείας γαζυῆσαι ἀνῆπποια, ἑσδὸν τῆς οἰκουμένης φωστῆρας ἑπιστῶν τῶ σωδραμείν * παρεσκύασεν. ἂν ὁ μὲν βίον * σωσῶ * ἡ. ὄψις, Χριστὸς ὄψις ἑσδὸν τῶ τῆς, ἡ δὲ διάνοια πρὸς μίαν καὶ πῶ αὐτῶν τῆς ἀληθείας σωῆπιδων ἐκφάνησιν. οὐ γὰρ ἄλλα μὲν ἑσδὸν πρὸς τῆ τῆς διδασκομένη, ἄλλα δὲ πρὸς τῆ τῆς διδασκομένων πρὸς τῆ τῆς. ἀλλ' ἡμῶν εἰς κύριον ἑσδὸν ἑσδὸν, ὁ μονογενῆς ὑὸς τῆ θεοῦ, θεὸς λόγος * ὁ αὐτὸς * ἡ. ὄψις, ἑσδὸν

ANNO
CHRISTI
431

πρὸ πάντων τῶν αἰώνων ἐν μέ-
νου πατρὸς, ἐπὶ ἐξαίτων δὲ τῶν ἡμε-
ρῶν ἐν τῇ τῆ δουλοῦ μορφῇ· ἀνω-
μόν ἐν μόνου, κατω μόν ἐν
μόνης. * Ἐὰν ἀπό ἀμφοτέρω δικῶς,
ἀνθερπίνως δὲ τῇ ἡμετέρῃ σαρκὶ καὶ
νηπότη περιλήω· ὁ αὐτὸς ἀπαθῆς
θεότη, παθῶν δὲ ὑπὲρ ἡμῶν ἐκου-
σίως σαρκί· ἐκ ἀκοισίως πλὴν οἰκο-
νομίῳ δεξάμεν, δὲ ἑαυτὸν κα-
νώσας ἐκουσίως λαβὼν πλὴν τῆ δου-
λου μορφῆ. καὶ λαβὼν, διὰ τῆ;
ἵνα σε σύμμορφον * τῆς οἰκείας δόξης
ἐργάσται· καὶ μὲρτυρεῖ Παῦλον
λέγων· ἡμῶν δὲ τὸ πολίτευμα ἐν
οὐρανοῖς ὑπαρχῆ· ἔξ οὗ καὶ σω-
τήρα ἀπεκδεχόμεθα κύριον Ἰησοῦν
Χριστόν· ὃς μετὰ ἡμετέρας τὸ σῶμα
τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ * ἡρέ-
δα καὶ αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώ-
ματι τῆς δόξης αὐτοῦ· ὁ πῶν ἐκου-
σίως λαβὼν πλὴν τῆ δουλοῦ μορφῆ,
ὁ πλὴν ἕνωσιν μὴ ἄραιτοσάμεν,
πῶς πὲ τῆ δουλοῦ παρητήσατο παθῆ;
εἰ ἢ ἄρητήσατο, ἕνος ἕνεκεν παθῆ πλὴν
οὐσαν πλὴν τῆ δουλοῦ μορφῆ ἀνε-
λαβανεν; δὲ * ἔσται οὐ παρητήσατο,
ὅπ λαβὼν πλὴν τῆ δουλοῦ μορφῆ
ὑπὸ ἡμῶν γίνεται· ὁ δὲ ἄνω δόξιοσι-
σῆς, κατω ὑπὸ ἡμῶν· ὁ αἰὼ ὑῖος,
κατω παθῆ. καὶ ἀναμνησικῶ σε
τῆς θεωρητέας. ἡ ἐβόα ὁ μακά-
ριος Ἡσαίας; παθῆ ἐγγυηθῆ ἡ-
μῖν, ὑῖος καὶ ἐδόθη ἡμῖν. ἡ ὅστι,
καὶ ἐδόθη; οὐ μόνον ἐγγυηθῆ, δὲ
καὶ ἐδόθη· ὁ ἡμῶν ἐδόθη· οὐ ἢ δὲ
ἐγγυηθῆ ἡμῶν ἡμῶν αὐτοῦ. ἡ ὅστι ἡ
δὲ ἡμῶν ἡμῶν λόγου ἡμῶν αὐτοῦ
που; ἡ ἐκκλησία· καὶ αὐτὸς ὅστι ἡ
κεφαλὴ τῆ σώματος τῆς ἐκκλησίας.

idem ante omnia sæcula ex solo
Patre, idem rursus in nouissi-
mis diebus in serui forma: solus
ex solo superne, solus rursus ex
sola inferne; vtrumque autem
diuine, humanitus vero, quod
in nostra carne & infantia geni-
tus sit: idem impassibilis diuini-
tate, pro nobis vero sponte pas-
sus carne, non inuoluntarie dif-
fensionem suscipiens, sed se-
ipsum voluntarie exinaniens, *Philipp. 2.*
suscepta serui forma. Sed cur
suscepta? vt suæ te gloriæ con-
formem confortemque redde-
ret. Id quod Apostolus eiusmodi
oratione nobis testatum fa-
cit: *Nostra*, ait, *conuersatio in* *Philipp. 3.*
*cælis est: Vnde etiam Saluato-
rem expectamus Dominum Ie-
sum Christum, qui reformabit
corpus humilitatis nostræ, con-
figuratum corpori claritatis suæ.*
Qui igitur seruile corpus spon-
te assumpsit, neque carni vni-
ri vllatenus reculauit, quomo-
do is seruiles detrectasset pas-
siones? Quod si detrectauit,
quorsum patibilem serui for-
mam suscepit? Sed ideo non re-
culauit, quia suscepta serui for-
ma, obediens fit: is qui est in
cælo dominator, in terris factus
est subditus: qui superne erat
Filius, inferne factus est puer.
nam te prophetiæ illius admo-
neo. Quid enim clamabat bea-
tus Isaias? *Puer natus est nobis,* *Isa. 9.*
filius etiam datus est nobis. Quid
illud est, *Etiam datus est?* Non
solum natus est, sed etiam da-
tus. Is enim qui est, datus fuit:
Cuius imperium factum est super *Ibid.*
humerum eius. Et quodnam in-
carnati Dei Verbi imperium
est? *Ecclesia.* Quid autem
ipse? *Caput corporis ecclesiæ.* *Coloss. 1.*

* τὸ ἀμφο-
τέρω

* add. ex
L. καὶ
σύμμορφον.

* γὰρ ἐπει-
δή αὐτὸ σύμ-
μορφον τῆς
δόξης

* ὅστις

* ἡ ἐκκλησία

At quomodo illud super humerum portat? Quod contritum conquassatumque fuerat, id humeris impositum baiulat. *Cuius imperium super humerum eius: et vocatur nomen eius, Magni consilii angelus.* Vocatur autem propter dispensationem. Quid autem sibi volunt, *Consiliarius, Deus fortis, dominator, pater futuri sæculi?* Nimirum ille superne dominator, inferne subditus; superne Filius, puerulus in terris; superne admirabilis consiliarius, inferne homo; superne Deus fortis, in terris homo qui colaphis cæditur, ignominia afficitur, cruci affigitur, mortemque per illam perpetitur. Nam hæc omnia ad serui formam pertinentia nullo modo Deus qui illam susceperat, detrectavit, ut per quodlibet iam dictorum ea demoliretur, quæ salutis viam nobis obstruebant, dignamque tanta exinatione beneficentiam in nos transfunderet. Equidem Dei gratiam non abiicio. Ea quæ mea causa perferre, dedignatus non est, in medium depromere non vereor. nam impassibilis corpori patibili semetipsum coniungens, passiones non recusavit, sed salutis meæ gratia sustinuit. Deiparam Virginem eo honore non priuo, quem dispensationis ministerium gratuito ipsi impertiuit. Etenim, carissimi, absurdum fuerit, crucem ignominiosam quæ Christum portauit, cum altaribus Christi conglorificari, atque in fronte ecclesiæ splendentem apparere; eam vero quæ ad tantum beneficium deitatem suscepit, deiparæ honore priuari. Deipara igitur est sancta Virgo.

Isa. 9.

Ibidem.

Galat. 2.

πῶς οὐδ' ἵππ' τῆ ὤμου ταύτης φορεῖ; ἡ σωτηριεμμένη ἵππ' τῆ ὤμου βασίλει· οὐ καὶ ἡ δεξιή ἵππ' τῆ ὤμου αὐτῆ· καὶ καλεῖται ἡ ὄνομα αὐτῆ μεγάλης βουλῆς ἀγγέλου· καλεῖται δὲ διὰ τῶν οἰκονομῶν. ἡ δὲ ἔστι ἡ, σύμβουλος, θεὸς ἰσχυρὸς, ἔξοισιαστὴς, πατὴρ τῆ μέλλοντος αἰῶνος; ὁ οὐδ' ἀνώ ἔξοισιαστὴς, κατὰ ἰσχυρίαν· ὁ δὲ ἡνὸς, κατὰ πηδῆ· ὁ ἀνώ θαυμαστὸς σύμβουλος, κατὰ ἀνθρώπου· ὁ ἀνώ θεὸς ἰσχυρὸς, κατὰ ἀνθρώπου ὁ βασιλεὺς πᾶσι, καὶ ὑπερβαλὼν, καὶ τῶ σαυρῶν προσπλωμῶν, καὶ ἡ δὲ διὰ τύπου δεξιᾶς θανάτου· πάντα γὰρ ταῦτα τῆς τῆ δούλου ὄντα μορφῆς, οὐδαμῶς ἡ ταύτης λαβοῦσα θεότης ἔκκλινεν, ἵνα δι' ἐκείνου τῆ εἰρημῶν λύση μὲν ἡμῖν τὰ πρὸς σωτηρίαν καλούμενα, ἀλλ' ἡ δὲ τῆς ἰσχυρίας κενώσεως τῶν βεργῶν ἡμῖν χαρίσται. ἐκ ἀπειρῶν τῶν χάριον τῆ θεοῦ. οὐ παραυτῆμα εἰπεῖν ἂ ἐκείνῃ ἰσχυρίαν ἰσχυρίαν ἐμοῦ. ἀπαθὴς γὰρ ὡν οὐ παρητήσατο, ἀλλὰ τῶ παθητῶ συνάλας ἑαυτὸν, οὐτὼ τὰ ἰσχυρίαν ἐμοῦ ἐδέξατο πάθη. ἐκ δόσεσθ' τῆς ἡμῆς τῶν θεοτόκων παρθεῖν, ἡ αὐτῆ ἡ τῆς οἰκονομίας ἰσχυρία κηχάριται. καὶ γὰρ καὶ ἀποπῶν, ἀγαπητοῖ, σαυρὸν μὲν ἡ ἐφύβησον βασίλειαν τῆς θυσιασπείους χεῖρας συνδεδάξεται, καὶ ἵππ' τῆ μετώπου τῆς ἐκκλησίας ἐκλάμποντα φαίνεσται, τῶν ἡ ἵππ' τῆς ἰσχυρίας δεξιᾶς μὲν τῆς θεοτόκων δόσεσθ' ἡμῆς. θεοτόκος οὐδ' ἡ ἀγία παρθεῖν.

ANNO CHRISTI 451.

θεός γδ ὁ ἐξ αὐτῆς περθεῖς, ἐκ ἐκεί-
 δεν τῆ ἐνναί πλὴν δὲ γλῶσσῶν λαβῶν, δι-
 λὰ ἐκείθεν πλὴν δὲ γλῶσσῶν τῆς ἐν αὐτῷ θεο-
 πησίας δεξιάμην. μὴ οὐκ ἀμέ-
 εμνος ἔσο, ἀίρετικῆ, ὡς εἰς ἀνθρώπων
 τὰς βλασφημίας ἐκτείνων. ἐκ ἀν-
 θεσπός ὅστιν, ὁ ἰσθὸς εἰς πλὴν τῆ
 δούλου καὶ τῆ κλίματος ταῖς ἐν κατα-
 γλύμνος. * μὴ ἀνορθοῦ, Ἰουδαίε, * ὡσεὶ
 ἀνθρώπων ψιλὸν ταυροῦ. οὐχ ὑπὲρ
 ἀνθρώπου ψιλὸν δὲ γλῶσσῶν ὁ μακάριος
 Δαυὶδ ἐβόα κτὶ τῆ ἔθνοισ λέγων·
 σκολευθήτωσαν ὁ φθαλμοὶ αὐτῶν τῆ
 μὴ βλέπειν, καὶ ὁ νῶτον αὐτῶν δια-
 παντὸς σύγκαμψον. μὴ καταπιπέτω
 τῆς ἐκκλησίας τὸ φρόνημα, ὡς εἰς ἀν-
 θεσπον μόνον ἐλπίζουσης· ἀλλὰ πειδέ-
 δω τῷ μακαρίῳ Παύλῳ λέγοντι· εἰ
 κτὶ ἀνθρώπων ἐπιειρομάχισα ἐν ἐφέ-
 σω, * ἔ μοι τὸ ὄφελος; οὐ κατὰ ἀν-
 θεσπον, οὐδὲ ἰσθὸς ἀνθρώπου ὁ
 μακάριος ἰσθὸς ἐν πληγαῖς, καὶ
 φυλακαῖς, καὶ αἰκιμοῖς πλὴν ἐαυ-
 τῶν ζώων κατέπλωσαν· οὐ κτὶ ἀν-
 θεσπον, ἢ ἰσθὸς ἀνθρώπου ὁ ἀγίος
 μῦστερ κτὶ πᾶσαν πλὴν οἰκουμένην
 ἀθλήσαντες, ἐν κατατομῇ τῆς οἰκείων
 μελῶν καὶ κακώσε πλὴν παροδοσαν
 ζώων κατέλιπον· ἀλλὰ ἰσθὸς κω-
 εἰου ἡμῶν καὶ θεοῦ, τῆ παρὰ αἰώνων
 ἰσθὸς ἀρχόντος, καὶ μὴ ταῦτα ὅτι τῆς
 γῆς ὄφθίντος, καὶ τοῖς ἀνθρώποις
 σιμνασραφέντος, καὶ ὡς παρὰ βα-
 τον ὅτι σφαγῆν ἀχθέντος, καὶ τῆ
 τελετῆ ἡμέρα ἀνάσταντος, καὶ εἰς οὐ-
 ρανοῖς ἀνάσταντος, καὶ πεντακο-
 σίοις * ἐφ' ἀπαξ ὄφθίντος, καὶ ἐν
 ὄψεσι τῆς μαθητῶν εἰς οὐρανοῖς ἀν-
 αχθέντος, καὶ τῷ αὐτῷ τρέπον ἐρ-
 γημίου κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροῖς.

Deus enim est qui ex ea natus
 est, non quod initium ut esset
 ex ea sumplerit, sed quod ut
 homo fieret, principia inde
 hauserit. Ne igitur, o hæreti-
 ce, impunitatem tibi pollicea-
 re, quasi in hominem blasphe-
 mas voces detorqueas. Non
 enim homo est, quem tu in
 feruorum & creaturarum ordi-
 nem reiicis. Ne extollare, Iu-
 dæe, perinde ac si merum ho-
 minem crucifixeris. Non pro
 puro homine beatus Dauid in-
 dignans contra illam gentem
 exclamat: *Obscurentur oculi eo- rum ne videant, & dorsum eorum semper incurua.* Non con-
 cidat ecclesiæ fiducia, quasi
 spem suam in homine tantum
 posuerit; sed beato Paulo fi-
 dem habeat, qui ita ait: *Si secundum hominem ad bestias pugnavi Epbesi, que mihi utilitas?* Non secundum homi-
 nem, neque pro homine beati
 apostoli in plagis, in carceri-
 bus, in flagellis propriam vi-
 tam insumpserunt: non secun-
 dum hominem, neque pro ho-
 mine sancti martyres per ter-
 rarum orbem passim decertan-
 tes, concisi afflictique præsen-
 tem lucem reliquerunt; verum
 pro Domino nostro ac Deo;
 qui cum omnia sæcula ante-
 cessisset, nouissime in terris vi-
 sus est, & cum hominibus con-
 uersatus, & ut ouis ad occi-
 sionem ductus est, & tertia die
 exsuscitatus est, & in cælum
 assumptus, & quingentis fra-
 tribus simul visus, & in conspe-
 ctu discipulorum in cælos subla-
 tus, vnde etiam olim haud dif-
 fimili modo venturus ad viuos
 simul ac mortuos iudicandos.

* καὶ μὴ
 * ὡς

* ἢ τὴν ἰσθὸς
 * ὡς

* ἰσθὸς

Psal. 68.

1. Cor. 15.

2. Cor. 11.

Baruch. 3.

Isa. 53.

1. Cor. 15.

Act. 1.

Math. 16.

Hæc est fides nostra; super hoc fundamentum ecclesia ædificata est, aduersus quam portæ inferi non præualebunt. Vtinam vestris precibus munitus dignas quandoque laudes sanctissimo Deo depromere valeam: Cui sit gloria in sæcula sæculorum. Amen.

αὐτῆ ἡμέρῃ ἡ πίστις· ἐπὶ τούτῳ τῷ θεμελίῳ ὠκοδομήθη ἡ ἐκκλησία, καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατεγείσουσιν αὐτῆς. ἤνοιτο δὲ πάντων ὑμῶν διχαίς φυλαχθέντας ἡμαῖς, δόξα ἀναπέμψαι τῷ παναγίῳ θεῷ· ᾧ ἡ δόξα εἰς πάντας αἰῶνας τῆς αἰώνων. ἀμήν.

BEATI CYRILLI archiepiscopi Alexandrini sermo habitus Ephesi in maiori ecclesia, quæ vocatur Maria.

CAP. VIII. Videtur exordii & epilogi fragmentum. Philipp. 2.

DIVES est hodie Dominus noster Iesus Christus, Dei & Patris sortem propriam habens. Flectitur enim ei omne genu, & omnis lingua confitetur, quia Dominus Iesus Christus in gloria est Dei Patris. Ipsi dominatio in sæcula sæculorum. Amen.

THEODOTI SANCTISSIMI EPISCOPI ANCYRÆ HOMILIA HABITA IN DIE NATIUITATIS SALUATORIS NOSTRI IESU CHRISTI, QUÆ ET IPSA LECTA EST IN EADEM SYNODO.

ΘΕΟΔΟΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ Αγκύρας ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἰωαννεγγνώδη δὲ καὶ αὐτῇ ἐν τῇ αὐτῇ συνόδῳ.

CAP. IX.

CLARA & admirabilis præsentis causa festiuitatis. Clara quidem, quoniam communem hominibus ceu fons profudit salutem: admirabilis autem, quia rationem naturæ vicit. Natura enim post partum nescit ulterius virginem: gratia vero & parentem ostendit, & virginem seruauit; & matrem fecit, & virginitati non nocuit. Gratia enim erat castitatem seruans. O terram non fatam, quæ fructum germinauit salutarem!

ΛΑΜΠΡΑ καὶ ᾠράδοξος τῆς παρουσίας ἑορτῆς ἐκ ἱστορίας· λαμπρὰ μὲν, ὅτι κοινῶς διὰ θεοφάνειας σωτηρίου ἐπήγαγε· ᾠράδοξος δὲ, ὅτι τῆς φύσεως λόγον ἐνίκησε. φύσις μὲν γὰρ πλεῖν τεκοῦσαν ἐκ οἰδίν ἐκέπη παρθένη· ἐκ δὲ χάριτος καὶ ὑπερβύσαν ἐδέξε, καὶ παρθένη ἐφυλάξε· καὶ μητέρα ἐποίησε, καὶ παρθένη ἐκ ἐβλάψε. χάρις γὰρ ἡ σωφροσύνη φυλάττουσα. ὡς γῆς ἀσπόρου, καρπὸν βλαστησάσης σωτήριον.